

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

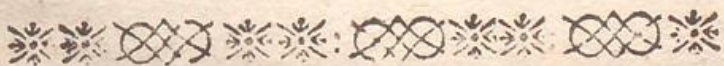
Coloniae Agripp., 1623

Medit. 23. De Iudicio vniuersali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

principium sapientia, & omnis boni. Secundo, facit, vt homo sit sibi præsens, & aduertat *Eccl. 7.*
 vbi fingendus sit pes, ne labatur, Deumque of- *Psa. 110*
 fendat, atque ita facile abstinet à peccatis. *Eccl. 1.*
 Tertio, aperit homini oculos, vt agnoscat propriam miseriam: qua cognitione superbia corruit, & exurgit humilitas omnium virtutum custos. Quarto, efficit, vt homo cognoscat omnium rerum præsentium vanitatem, vt quod à nullo verè iuuari possit, nullam quoq; hinc sit secum delaturus. Vnde fit, vt facile ab eo contemnantur, nec spem suam in ijs collocet: sed in solo Deo, bonisque cœlestibus. Denique persistendo in mortis memoria, timor tandem conuertitur in amorem, & mors ipsa qua prius videbatur terribilis, incipit fieri optabilis, vt qua finem impositura sit tantis periculis & miserijs, principium verè factura vitæ immortalis.

MEDITATIO XXIII.

DE IVDICIO VNI-

VERSALI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Erunt signa, in sole, luna, stellis; in *Mat. 24.*
 terris pressura gentium à crescenti- *Marc. 13*
 bus hominibus præexpectat: *Luc. 21.*

II. Apparente cruce exhibunt Angeli congregantes Corpora à 4. Cœli plagis, & locabunt bonos à dextris, malos à sinistris.

III. Chri-

III. *Christus cum Sanctis veniens tanquam iudex malos condemnabit. Ite Maledicti &c: Esuriui. Iustos saluabit: Venite Benedicti, possidete regnum &c. Esuriui &c.*

PROPHETIÆ.

Psal. 49. 1. Deus deorum locutus est, & vocauit terram.

A Solis ortu vsque ad occasum, ex Sion species decoris eius.

Deus manifestè veniet Deus noster, & non filebit.

Aduocauit coelum de sursum, & terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos eius, qui ordinant testamentum eius super sacrificia.

Psal. 96. Nubes & caligo in circuitu eius, iustitia & iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum pracedet, & inflammabit in circuitu eius.

Esa. 13. 2. Ecce dies Domini veniet crudelis, & indignationis plenus, & ira furorisque ad ponendam terram in solitudinem, & peccatores eius conterendos de ea: quoniam stella cali & splendor earum non expandent lumen suum, obtenebratus est sol in ortu suo, & luna non splendebit in lumine suo.

Dan. 12. 3. In tempore illo consurget Michael princeps

reps magnus, qui stat pro filijs populi tui, & veniet tempus, quale non fuit ab eo, ex quo gentes esse ceperunt usque ad tempus illud, & in tempore illo saluabitur populus tuus omnis, qui inuentus fuerit scriptus in libro: & multi de his qui dormiunt in terra puluere euigilabunt, alij in vitam aeternam, alij in opprobrium, ut videant semper.

4. Canite tuba in Sion, iubilate in monte sancto meo: Conturbentur omnes habitatores terra, quia veniet dies Domini, quia prope est dies tenebrarum & caliginis, dies nubis & turbinis.

Ante faciem eius ignis vorans, & post eam exurens flamma.

A facie eius contremuit terra, moti sunt caeli, Sol & luna obtenebrati sunt, & stella retraxerunt splendorem suum, Dominus dedit vocem suam, ante faciem exercitus sui.

Magnus enim dies Domini, & terribilis valde, quis enim sustinebit eum?

In diebus illis congregabo omnes gentes, & deducam eas in vallem Iosaphat, & disceptabo cum eis ibi.

5. Iuxta est dies Domini magnus, iuxta est & velox nimis, vox diei Domini amara, dies ira, dies illa, dies tribulationis & angustiae, dies calamitatis & miseriae, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulae & turbinis, dies tubae & clangoris.

Gal. 4. 6. Ecce enim dies veniet succensa quasi caminus, & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem, stipula, & inflammabit eos dies veniens, dicit Dominus exercituum, qua non relinquet ei radicem & germen. Et orietur vobis timentibus nomen meum Sol iustitia & sanitas in pennis eius: & egrediemini & salietis sicut vituli de armento, & calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum.

DOCUMENTA.

- I. **S**I consideremus, quàm arctam & accuratâ vitæ nostræ rationem reddituri simus in tremendo illo iudicio, magnam trepidandi causam habemus, & nos ipsos colligendi: nam quantumcunque iusti videamur, tamen iustissimo iudici non deerit quod iudicet & reprehendat in nobis; cuius oculi, ut dicebat ille S. Iob, non sunt carnei, ut videat tantum qua homines vident, sed intuitu suo penetrant etiam intima humanorum cordium.
- Iob. 10.*
- 2. Cor. 11* Certè si Sanctissimus Apostolus, qui raptus fuit in tertium coelum, scripsit, licet nullius sibi conscius esset, in hoc tamen non sibi videri iustificatum & securum, eo quod à Domino iudicandus esset: qua ratione poterimus securi esse nos, qui sumus pleni peccatis?
- 1. Cor. 4.*
2. Christus in iudicio tantum facit mentionem operum misericordiæ, non quod iusti alijs operibus pijs vitæ æternæ meritorijs non vacassent; sed quia Deo hæc virtus tam grata est, ut voluerit eam hoc modo honorare, ac si

pro illa sola primum vitæ æternæ daretur. Quamquam rarum est, hominem aliquem vere esse misericordem, & non esse alijs quoque virtutibus præditum: si vero peccator sit, non patietur eum Deus diu in peccatorum sordibus hære, sed gratiam suam illi dabit, vt desertis peccatis salutem tandem consequatur, secundum illud Christi: *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.* Matt. 5.

3. CHRISTVS sub operibus misericordiarum corporalibus, pro quibus remunerabitur bonus, voluit quoque comprehendere spiritualia, vt quibus copia non est faciendi eleemosynam corporalem, faciant saltem spirituales, vt eodem præmio potiantur. Is autem spiritualiter præbet cibum & potum Christo esurienti & sitienti, qui sua doctrina, piæque institutione erudit rudes & ignorantes, eisque viam veritatis & iustitiæ ostendit. Secundo, is vestit & cooperit nudum Christum, qui sua exhortatione peccatorem diuina gratia nudatum conuertit, & iuuat vt virtutibus Christianis induatur, de quibus Apostolus, *Induite vos, inquit, sicut electi Dei viscera misericordiarum, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, &c.* Col. 3.
Tertio ille colligit & hospitiis excipit peregrinum Christum, qui per pœnitentiam, ceterasque virtutes parat animam suam ad recipiendum in ea Christum, ante per peccatum aliquod ab ea abalienatum. Ille denique visitat Dominum infirmum vel incarceratum, qui suis commonitionibus, vel reprehensionibus conatur consolari, vel adiuuare eos, qui ob tribulationem

tionem vel tentationem aliquam sunt infirmi spiritu, aut propter peccatum adhuc sunt in daemone feruitute. Quae opera spiritalia caritatis hoc sunt perfectiora, & maiori praemio apud Dominum digniora, quanto anima est praestantior corpore.

4. Christus extremo illo die in ferenda sententia nullam rationem habebit, aut nobilitatis generis, aut dignitatis personae, aut diuitiarum, aut alicuius alterius rei huius mundi, sed tantum virtuti & sanctitati praemium attribuet. Vnde discimus, nullum illo die praesidium fore, aut in dignitate status, aut favore & benevolentia Principum virorum, ne quis ad ista respiciat, sed tantum in pietatis cultu & bonorum operum exercitatione: haec enim sola & fauorem apud Deum conciliant, & mercedem promerentur. Similiter qui hoc in mundo contemnantur & affliguntur ab impijs, magnam habent causam exultandi; quia si patienter tolerarint contumelias & ludibria, ceteris omnibus in illo die anteponentur.

5. Christus cum reprobos vocasset maledictos, rationem subiecit. Esuriui enim, & non dedistis mihi manducare. Vnde intelligimus, in extremo iudicio homines non solum condemnandos ob patrata mala opera, sed etiam ob praetermissa bona quae poterant & debebant facere, secundum illud dictum ipsius Christi,

Matt. 3. Omnis arbor quae non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur. Quare nemo sibi imponat, nec solo nomine Christiani se securum existimet, vel satis esse arbitretur, non furari, non occidere hominem, vel alia peccata committere: si enim non vacauerit quoque bonis operibus, atque imprimis caritatis in pro-

proximum, eandē sententiam habet expectare *Ibid.*
cum illis, quibus dictum est. *Esuriui e-*
nim, & non dedistis mihi manducare.

6. Ex alia parte ex terribili poena, qua Chri-
stus animaduertit in reprobos, quod bona o-
pera non fecerint, colligimus, quā grauiter
castigandi sint, qui nō solum bona opera prae-
termiserunt, sed multa quoque mala perpe-
trarunt: si enim detrudendus in ignem est,
qui de pane suo nihil communicauit pauperi-
bus, quid fiet illi, qui sustulit alienum? Et si
tanta poenae reus est, qui nudum non vestiuit,
quā meretur, qui alios spoliauit? Rursum,
si demonum societate dignus est, qui hospitē
in domum suam non excepit, quid illi futu-
rum est, qui eundem domo sua expel-
lit? denique si carceri inferni addicetur, qui
non visitat incarceratos & infirmos, quo loco
dignus erit, qui leui ex causa alios in vincu-
la compegerit, crudelisque & inhumanus in
proximum fuerit?

MEDITATIO XXIV.
DE POENIS DAMNA-
TORVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Ibunt hi, mali scilicet, à Demonibus* *Mat. 25.*
raptati.

II. *In supplicium.*

III. AETERNVM.

K 3

PRO-